

Notitie bij de Beoordelingsrichtlijn (BRL) 4000 en de KNA 4.0 Archeologie

Gouda, 21 juni 2016

Het *Centraal College van Deskundigen Archeologie van SIKB* (hierna: CCvD) heeft in mei 2013 op verzoek van de minister van OCW een advies uitgebracht om te komen tot een sluitend kwaliteitssysteem voor de archeologie (*Archeologie een stap verder*, CCvD notitie 10 mei 2013). Dit advies komt voort uit de Evaluatie van Malta. Een van de uitkomsten van deze evaluatie was dat het kwaliteitssysteem in de archeologie maar beperkt van de grond gekomen was. Het advies van het CCvD bevatte de wens om te komen een kwaliteitssysteem dat zich kenmerkt door een goed op elkaar afgestemd samenspel in de keten tussen opdrachtgever, opdrachtnemer, deponhouder en bevoegd gezag op locatie. Kwaliteit in de archeologiesector kan, in de ogen van het CCvD, alleen worden gerealiseerd als alle partners in de archeologieketen adequaat op elkaar (kunnen) inspelen en de kwaliteit van het onderzoek geborgd kan worden met de inzet van competente archeologen. Dit advies was daarmee breder dan het borgen van kwaliteit middels certificering alleen. De minister heeft dit advies niet integraal overgenomen. Wel heeft zij het CCvD verzocht om invulling te geven aan een systeem van private kwaliteitsborging. Achterliggende gedachte hierbij is dat een certificatiesysteem zal leiden tot kwaliteitsverbetering en de wens om –in lijn met Rijksoverheidsbeleid- meer in te spelen op de eigen verantwoordelijkheid van de uitvoerders om kwaliteit te realiseren en te waarborgen.

In lijn met het verzoek van de minister van OCW heeft het CCvD een certificatieschema opgezet om invulling te kunnen geven aan de certificeringsplicht voor de beroepsgroep Archeologie, zoals opgenomen in de Erfgoedwet per 1 juli 2016. Het certificatieschema is voorbereid door de beroepsgroep onder regie van het CCvD in de periode najaar 2014 – februari 2016 en vervolgens op 7 juni 2016 definitief vastgesteld door het CCvD. Alle stukken zijn gepubliceerd op www.sikb.nl onder richtlijnen en protocollen <http://www.sikb.nl/protocollen>.

Het certificatieschema bestaat uit de *Beoordelingsrichtlijn Archeologie SIKB BRL 4000* (hierna: BRL) en negen protocollen. De tien documenten worden als bijlage aan deze brief aan u aangeboden.

Bij de totstandkoming van het certificatieschema is een aantal keuzes gemaakt die essentieel zijn voor de uitkomsten. In deze brief behandelen wij hiervan de belangrijkste.

Dit zijn achtereenvolgens:

- Betrokkenheid van de beroepsgroep
- Het archeologische proces
- Omvang certificatieschema: samenhang BRL en protocollen
- Accreditatie en de eis tot kwaliteitsmanagementsysteem
- Product/procescertificering of systeemcertificering
- Gebruik bestaande kwaliteitsnorm
- Actoren: competente archeologen
- Register: efficiënt en transparant
- Digitalisering als uitgangspunt

Betrokkenheid van de beroepsgroep

Het CCvD is van oordeel dat het certificatieschema alleen waardevol is, als dat in belangrijke mate ook gedragen wordt door de beroepsgroep. Bij de totstandkoming van het certificatieschema is dan ook een zorgvuldig en transparant traject bewandeld, waarin veel aandacht is besteed aan de inbreng van en afstemming met de beroepsgroep (zowel georganiseerd via brancheverenigingen als ongeorganiseerd). Dit neemt niet weg dat er ook kritische kanttekeningen geplaatst werden bij onder andere de snelheid van het proces, de uitkomsten en de verwachte hoge kosten.

Onderstaand wordt puntsgewijs aangegeven hoe de beroepsgroep in het voorbereidings- en besluitvormingstraject is betrokken:

- Het CCvD was de regievoerder van het totale proces en is verantwoordelijk voor de finale besluitvorming. Het CCvD bestaat uit vertegenwoordigers van zowel het bedrijfsleven (NVOA, VOiA, VVMA, NEPROM) als overheden (CGA, IPO, UvW, RWS) en de wetenschap (ARCHON).

Daarnaast kent het CCvD vaste agendaleden namens de Erfgoedinspectie en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

- In de periode 2013 – september 2014 zijn onder leiding van het CCvD diverse verkenningen uitgevoerd naar de mogelijkheden en onmogelijkheden van certificering binnen de archeologische beroepsgroep.
- In de periode september 2014 – januari 2015 hebben drie Voorbereidingscommissies de hoofdlijnen voor het certificatieschema voorgesteld. Deze commissies bestonden gezamenlijk uit ca 30 vertegenwoordigers uit het totale beroepenveld.
- De uitkomsten van de Voorbereidingscommissies zijn door het CCvD gedeeld met het totale beroepenveld op een openbare "Velddag" (5 februari 2015) met meer dan 100 bezoekers. Tijdens deze Velddag is veel detail-input gekomen voor de daaropvolgende fase.
- In de periode februari 2015 – mei 2015 hebben drie Begeleidingscommissies (met de respectievelijke onderwerpen "KNA-protocollen", "BRL" en "Register") conceptteksten opgesteld. Deze Begeleidingscommissies bestonden gezamenlijk uit ca 40 vertegenwoordigers uit het totale beroepenveld. Deze waren deels aangemeld via de beroepsverenigingen en deels op individuele basis.
- Het CCvD heeft in mei en juni 2015 in drie sessies de conceptteksten behandeld en vrijgegeven voor een openbare reactieronde.
- Op 15 juni 2015 zijn alle documenten van het certificatieschema, inclusief enige begeleidende notities, ter openbare reactieronde gepubliceerd. Deze reactieronde liep tot 14 augustus 2015. Ruim 60 personen, instellingen en bedrijven hebben hier gebruik van gemaakt. Ter begeleiding van de openbare reactieronde is o.a. een aparte Velddag (29 juni 2015) georganiseerd, zijn voorlichtingsessies aan brancheorganisaties gegeven en is een tweetal "helpdeskdagen" georganiseerd voor alle telefonische, schriftelijke en digitale vragen.
- In augustus 2015 hebben twee beoogde certificatie-instellingen ieder 6 pilot-onderzoeken bij verschillende archeologische partijen (bedrijven, gemeenten en individuen, allen op basis van aanmelding) uitgevoerd. De vraagstelling hierbij is door het CCvD vooraf opgesteld. De uitkomsten zijn gedeeld in het CCvD en meegenomen bij de verwerking van de openbare reactieronde.
- In de periode september 2015 – januari 2016 hebben de drie Begeleidingscommissies in drie gezamenlijke sessies alle ingekomen reacties gewogen en verwerkt in finale tekstvoorstellen voor besluitvorming door het CCvD. Hierbij is tussentijds afstemming geweest met het CCvD over gewenste richtingen.
- In de periode november 2015 – februari 2016 heeft het CCvD – in afstemming met het werk van de Begeleidingscommissie – en met terugkoppeling naar ieders respectievelijke achterban, toegewerkt naar finale besluitvorming over het totale certificatieschema. Deze besluitvorming heeft plaatsgevonden op 29 februari 2016.

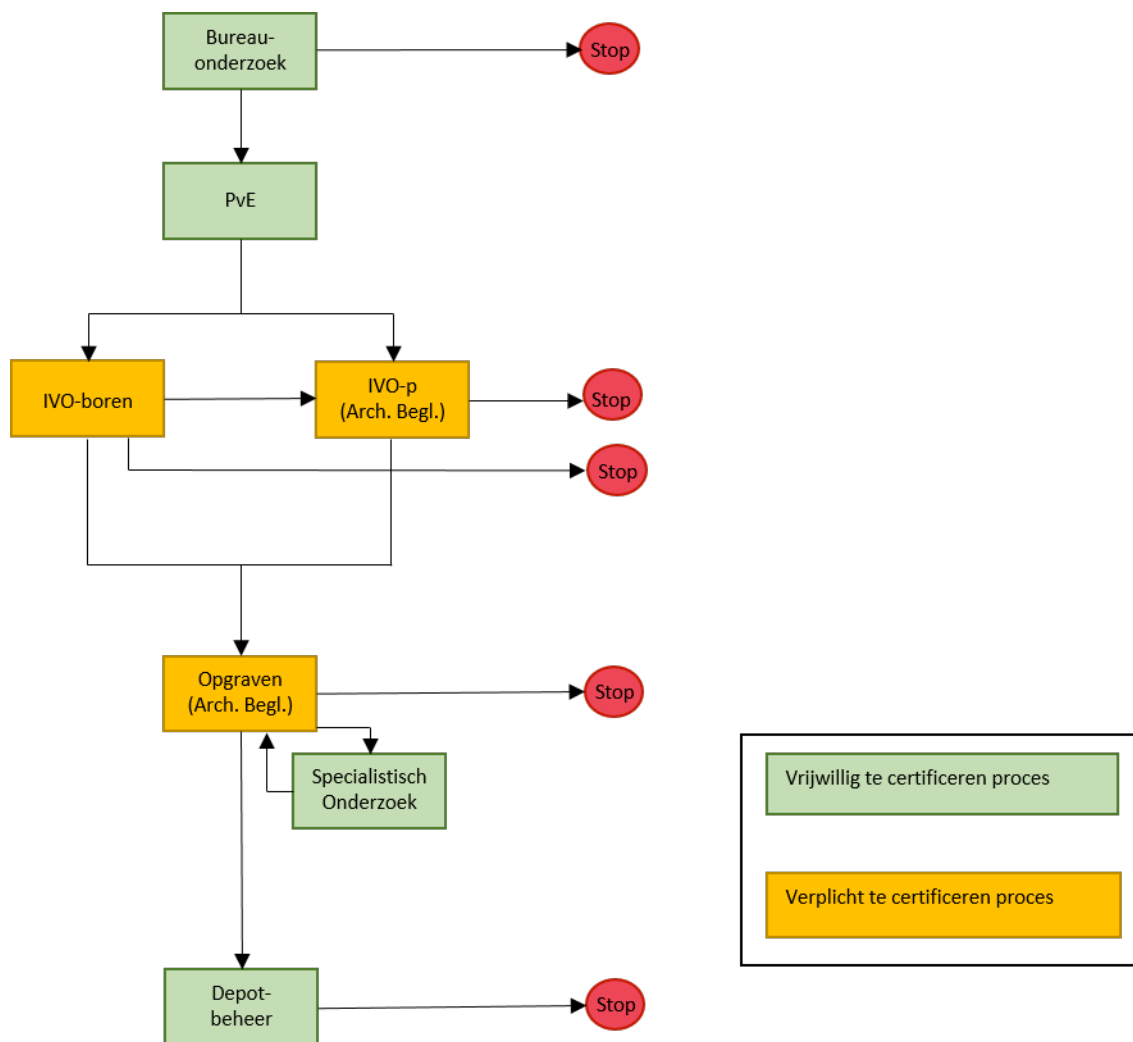
Het archeologisch proces

Het doel van het totale archeologisch hoofdproces is het op een kwalitatief hoogwaardige wijze verkrijgen en het duurzaam bewaren van vondsten, monsters van en projectdocumentatie over in-situ en ex-situ archeologische vindplaatsen ten behoeve van lopend en toekomstig (wetenschappelijk) onderzoek en ten behoeve van de beleving van cultureel erfgoed. Dit totale archeologische proces valt uiteen in diverse op zichzelf staande processen. In afbeelding 1 zijn deze processen in samenhang weergegeven.

In de afbeelding is te zien dat elk op zichzelf staand proces kan leiden tot het besluit tot stopzetting van archeologische proces (doorgaans betekent dit dat er geen archeologische verwachting is) of tot voortzetting van het proces. In het laatste geval is de output van het proces tegelijkertijd de input voor het volgende proces (als voorbeeld: de output van het proces "PvE" is een Programma van Eisen voor nader archeologisch onderzoek. Dit is de input voor het volgende proces "Inventariserend veldonderzoek").

In de afbeelding zijn drie processen gemarkeerd als "verplicht te certificeren". Deze verplichting

volgt uit de Erfgoedwet. De overige processen zijn gemarkeerd als "vrijwillig te certificeren". Er geldt hier weliswaar geen wettelijke verplichting, maar het CCvD stelt de mogelijkheid tot certificering van deze processen nadrukkelijk open. Bij het opstellen van het totale certificatieschema is hier dan ook rekening mee gehouden.

Afbeelding 1: Archeologisch proces (alleen landbodems, voor waterbodems geldt een analogo schema, met als afwijking de aparte positie van Archeologische Begeleiding)

Omvang certificatieschema: samenhang BRL en protocollen

Totale schema

Het totale certificatieschema bestaat uit de Beoordelingsrichtlijn Archeologie SIKB BRL 4000 (hierna: BRL) en de volgende negen protocollen:

- Bureauonderzoek (protocol 4002);
- Programma van Eisen PvE (protocol 4001);
- Inventariserend veldonderzoek (landbodems) (protocol 4003);
- Inventariserend veldonderzoek (waterbodems) (protocol 4103);
- Opgraven (landbodems) (protocol 4004);
- Opgraven (waterbodems) (protocol 4104);
- Specialistisch onderzoek (protocol 4006);
- Archeologische begeleiding (waterbodems) (protocol 4107);
- Depotbeheer (protocol 4010).

De BRL bevat de algemene eisen waaraan een certificaathouder moet voldoen, ongeacht het proces (protocol) waarvoor hij gecertificeerd is. Te denken valt aan eisen aan competentie van medewerkers, inkoop, kwaliteitsborging, etc. Tevens bevat de BRL de eisen waaraan het certificeringsproces en de certificatie-instelling aan moeten voldoen.

De protocollen bevatten de eisen aan de uitvoering van specifieke onderdelen van het archeologisch proces. Het gaat dan om uitvoeringshandelingen (processtappen) en interne controles tijdens of direct na de uitvoering (controlestappen).

De BRL en protocollen zijn allen tegelijkertijd en in samenhang vastgesteld door het Centraal College van Deskundigen SIKB op 29 februari 2016 en kennen allen de versie 4.0.

Verplichte en vrijwillige protocollen

Ingevolge de Erfgoedwet geldt een certificatieplicht voor de processen met "gravende/verstorende handelingen". Deze verplicht te certificeren processen zijn verwerkt in de protocollen Inventariserend veldonderzoek (zowel land- als waterbodems), Opgraven (zowel land- als waterbodems) en Archeologische begeleiding (waterbodems). Organisaties die een van deze processen willen uitvoeren, zijn wettelijk verplicht een certificaat te behalen voor het betreffende protocol.

Naast de verplichte protocollen kent het certificatieschema ook de "vrijwillige" protocollen, te weten Bureauonderzoek, PvE, Specialistisch Onderzoek en Depotbeheer. Deze protocollen kennen geen gravende/verstorende handelingen, maar dragen wel bij aan de kwaliteit van het totale archeologische proces. Organisaties die binnen deze protocollen werkzaamheden willen uitvoeren, kunnen voor het protocol gecertificeerd worden, maar er geldt geen verplichting vanuit de Erfgoedwet. Uiteraard kan dit in vergunningstrajecten of in het private verkeer tussen opdrachtgever en opdrachtnemer wel vereist worden.

De beroepsgroep is van mening dat certificering van deze "vrijwillige" protocollen de kwaliteit van het totale archeologische proces ten goede zal komen. De inhoudelijke samenhang tussen verplichte en vrijwillige protocollen is groot en alleen een totaal archeologisch proces met een goed PvE, een juiste opgraving en een dito depotbeheer van documentatie, vondsten en monsters staat garant voor het behalen van het doel van archeologie: het duurzaam beschikbaar hebben van vondsten, monsters en documentatie voor culturele beleving en mogelijk verder (wetenschappelijk) onderzoek in de toekomst.

Gezien de inhoudelijke samenhang tussen de "vrijwillige" en "verplichte" protocollen, heeft de beroepsgroep alle protocollen gelijktijdig en in samenhang ontwikkeld. De inhoud van de onderscheiden protocollen is dan ook volledig op elkaar afgestemd. Tevens zijn de vrijwillige en verplichte protocollen onder dezelfde BRL certificeerbaar, waardoor alle (gecertificeerde) organisaties vanuit dezelfde kwaliteitsbasis handelen.

Accreditatie en het kwaliteitsmanagementsysteem (KMS)

Ingevolge het Kabinetstandpunt met betrekking tot de Certificering en Accreditatie, geldt dat wettelijke voorgeschreven certificeringssystemen, moeten worden geaccepteerd door de Raad voor Accreditatie. Dit is voor de archeologie in dit licht dan ook niet anders.

Met het oog op de introductie van het certificatieschema in de Archeologie kent de Erfgoedwet voor de accreditatieplicht een aanlooperperiode tot 1 juli 2018. Uiterlijk op deze datum moet het certificatieschema geaccepteerd zijn door de Raad voor Accreditatie en moeten de certificatie-instellingen die op basis van dit certificatieschema certificaten verstrekken eveneens geaccrediteerd zijn.

Hoewel met de ingang van de certificatieplicht (per 1 juli 2016) de accreditatieplicht nog niet geldt, zijn reeds bij het opstellen van het certificatieschema zowel de BRL als de protocollen zoveel mogelijk "accreditatie-proof" gemaakt. Dit betekent dat eisen die voortvloeien uit de (inter)nationale accreditatienormen (o.a. ISO 17067 en RvA-T33) reeds zijn verwerkt in het certificatieschema. Hoewel geen harde eis volgens de accreditatie, valt hieronder ook het kwaliteitsmanagementsysteem (KMS) door de certificaathouder, eisen aan de interne en externe audits en de accreditatie-eisen aan de certificatie-instellingen. Ook volgt op wens van het CCvD een evaluatie die voor eerstvolgende versies in de aanlooperperiode nog tot aanpassingen kunnen leiden:

- De beroepsgroep heeft gedurende de aanlooperperiode de mogelijkheid om te gaan voldoen aan een aantal aspecten die tot op heden niet (breed) waren ingevoerd in de beroepsgroep, doch als gevolg van de accreditatienormen wel kunnen gaan gelden. De belangrijkste is het kwaliteitsmanagementsysteem (o.a. kwaliteitsdoelen, interne audits, evaluatie en bijstelling (plan-do-check-act)). Dit is geen accreditatieverplichting en daarom ook geen verplichting conform de BRL. Het CCvD heeft hierbij overwogen dat het niet hebben van een KMS een hogere intensiteit aan externe audits zal inhouden.
- Voor de wel gestelde eisen in de BRL geldt dat afwijkingen tegen deze eisen nog niet sanctioneerbaar zijn gesteld tot 1 juli 2018;
- De eerste ervaringen met het certificatieschema worden meegenomen in de herziene versie die ultimo 1 juli 2018 geaccepteerd moet zijn door de RvA. Hierdoor zal het certificatieschema nog meer passend zijn voor de beroepsgroep. Deze ervaringen zullen zowel vanuit de beroepsgroep als vanuit de certificatie-instellingen worden ingebracht.
- De certificatie-instellingen krijgen twee jaar de tijd om zich te laten accrediteren voor het certificatieschema. Uiteraard kunnen zij hier formeel pas mee aanvangen als het certificatieschema zelf is geaccepteerd door de Raad voor Accreditatie.

De op deze wijze gecreëerde overgangstermijn is mede ingericht naar aanleiding van de ervaringen uit de pilots die in de zomer 2015 zijn gehouden.

Product/procescertificering of systeemcertificering

Bij de vaststelling van het certificatieschema heeft de Beroepsgroep een discussie gevoerd over het type certificering. Hiervoor kwamen twee typen certificering in aanmerking:

- *Product/procescertificering*: Hierbij worden eisen gesteld aan de totstandkoming van een product, dienst of proces. Het oordeel van de certificatie-instelling geldt daarbij niet alleen voor het beoordeelde product, dienst of proces, maar ook voor de navolgende producten, diensten of processen die niet door hen zijn gecontroleerd;
- *Managementsysteemcertificering*: Hierbij worden eisen gesteld aan een managementsysteem van een organisatie. Het oordeel van de certificatie-instelling geldt daarbij voor het management van de organisatie en niet het product, dienst of proces.

De beroepsgroep heeft gekozen voor de vorm van product/procescertificering. Deze vorm sluit het beste aan bij het doel van archeologisch onderzoek, te weten: het op een kwalitatief hoogwaardige wijze verkrijgen en het duurzaam bewaren van vondsten, monsters van en projectdocumentatie over in-situ en ex-situ archeologische vindplaatsen ten behoeve van lopend en toekomstig (wetenschappelijk) onderzoek en ten behoeve van de beleving van cultureel erfgoed. Tevens sluit deze vorm van certificering het beste aan op de reeds bestaande Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA) die vooral procesgericht is.

Als gevolg van deze keuze dient het certificatieschema te voldoen aan de reeds eerder genoemde accreditatienormen ISO 17067 en RvA-T33.

Gebruik bestaande kwaliteitsnorm

Binnen de beroepsgroep bestaat reeds langer een (vrijwillig toegepaste) Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA), inmiddels versie 3.3. De KNA bestaat uit een aantal procesgerichte protocollen die beschrijven hoe archeologisch onderzoek uitgevoerd moet worden.

Omwille van de herkenbaarheid in de beroepsgroep van het (nieuwe) certificatieschema, zijn de reeds bestaande protocollen gebruikt als basis voor de nieuwe protocollen versie 4.0. Hierbij zijn enkele belangrijke wijzigingen doorgevoerd:

- Als gevolg van de plicht tot certificering en accreditering zijn de eisen eenduidig geformuleerd en in onderlinge samenhang gezet;
- Als gevolg van nieuwe inzichten n.a.v. de certificering zijn de protocollen (nog) meer procesmatig opgezet, met uniformering en harmonisering van vergelijkbare deelprocessen in verschillende protocollen;
- Als gevolg van de wens tot beperking van de certificeringslasten is gekozen om voor de protocollen Bureauonderzoek, PvE, Specialistisch onderzoek en Depotbeheer de oorspronkelijke

- varianten "landbodems" en "waterbodems" te integreren. Overigens wordt opgemerkt dat deze vier protocollen niet onder de certificeringsplicht conform Erfgoedwet vallen¹;
- Als gevolg van een betere aansluiting op de praktijk is het voorheen zelfstandige protocol Archeologische begeleiding (landbodems) vervallen. De werkwijze hiervan is opgenomen als afwijkende werkwijze binnen het protocol 4003 Inventariserend Veldonderzoek (landbodems) resp. protocol 4004 Opgraven (landbodems). Voor de Archeologische begeleiding (waterbodems) is wel een apart protocol gehandhaafd. De hierin beschreven werkwijzen zijn dermate afwijkend van de protocollen 4103 IVO (waterbodems) en protocol 4104 Opgraven (waterbodems), dat integratie op dit moment niet opportuun is;
 - Als gevolg van de wens tot beperking van de auditlasten is bij de verplichte protocollen een onderscheid gemaakt naar extern resp. intern te auditen processtappen. Hiermee is een aantal processtappen uitgesloten van externe auditing door een certificatie-instelling. De selectie hiertoe is gebaseerd op het risico van de betreffende processtappen. Daar waar een risico op integriteit van het onderzoek (juistheid gegevens en controlestappen) of de integriteit van het proces (onomkeerbare processtappen) bestaat, moeten de processtappen extern geaudit worden. Daar waar deze risico's niet bestaan dan wel daar waar deze risico's in het proces voldoende worden beheerst, kan worden volstaan met interne audits op deze eisen. Het onderscheid tussen extern en intern te auditen processtappen is niet gemaakt in de overige protocollen. De hoeveelheid processtappen is aldaar geringer, waardoor externe audits veel efficiënter uitgevoerd kunnen worden.

Actoren: competente archeologen

De beroepsgroep is van mening dat een kwalitatief goed archeologisch proces staat of valt met de inzet van competente archeologen. Dit is reeds in de bestaande kwaliteitsnorm KNA onderkend en uitgewerkt in een systeem met "actoren". Hierbij is een actor een functionaris die, op basis van opleidingsniveau, werkervaring en (archeologische) publicaties, bepaalde voorgeschreven handelingen mag verrichten.

Het systeem van actoren is overgenomen in het certificatieschema, zij het met lichte aanpassingen:

- De reeds bestaande eisen aan actoren zijn opgenomen in de BRL. Daarbij zijn ze meer meetbaar gemaakt ten behoeve van een objectieve verificatie.
- Voor elke actor is tevens een extra eis opgenomen, te weten "kennis hebben van het certificatieschema". Hiermee wordt de link gelegd naar de kwaliteitscontext waarin de actor zijn / haar werkzaamheden verricht.
- In de protocollen is aangegeven welke actor welke handeling (processtap) mag uitvoeren. In de basis volgt dit hetgeen reeds in de bestaande KNA was opgenomen.
- Het CCvD heeft besloten tot een 'maatwerk-regeling' voor een beperkte groep personen. Deze personen hebben destijds deelgenomen aan de EVC-regeling, maar bleken met deze regeling onvoldoende geholpen te zijn. De regeling wordt in 2016 verder uitgewerkt en zal erop neerkomen dat de diploma-eis voor een aantal stappen in de KNA Landbodems voor deze personen zal komen te vervallen.

Als uitgangspunt geldt dat iedereen die per 1 juli 2016 een ('legale') actorstatus heeft, deze actorstatus ook in het nieuwe systeem behoudt en dus inzetbaar is binnen het certificatieschema. Wel moeten de huidige actoren – met het oog op de objectieve certificering – hun actorstatus opnieuw aantonen. Dit kan via een speciaal daartoe opgenomen overgangsregeling, waarbij o.a. verklaringen van werkgevers, opdrachtgevers of anderszins als bewijsmiddel kunnen dienen.

Een functionaris die na 1 juli 2016 een nieuwe actorstatus wil aanvragen, zal moeten aantonen dat hij / zij aan alle eisen voldoet. Als bewijsmiddel gelden daarbij diploma's, certificaten, rapporten, werkgeversverklaringen, etc.

Register: efficiënt en transparant

Voor een efficiënte en transparante inzet van actoren binnen het archeologische veld, is gekozen om alle actoren in een Register op te nemen en van deze actoren of de organisatie waarvoor zij werken te eisen dat kennis onderhouden wordt.

Om in het Register te kunnen worden opgenomen, dient de actor zijn/haar bewijsmiddelen aan te bieden bij een onafhankelijke toetser. Deze verifieert of de bewijsmiddelen voldoende zijn voor het verkrijgen van de gewenste actorstatus. Na positieve verificatie wordt de actor opgenomen in het

¹ Ook heeft het CCvD besloten om de certificering van deze 'vrijwillige' protocollen per 1 januari 2017 open te stellen voor certificering met als reden om de druk op de sector niet te groot te maken.

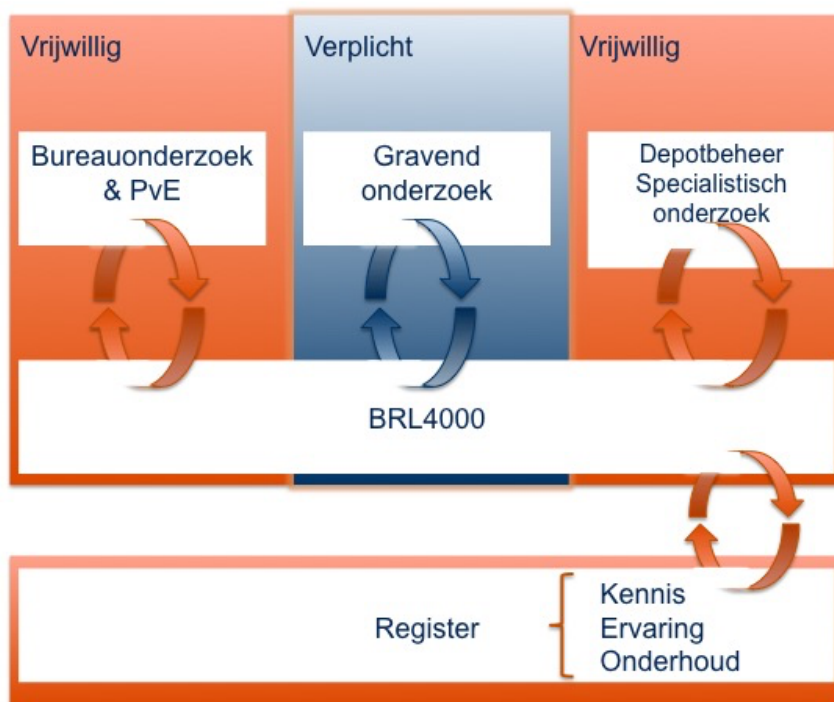
Register. Dit Register is een webbased databank waarbij werkgevers, inhuurders, inleners, opdrachtgevers en toezichthouders de status van een actor kunnen raadplegen. Het raadplegen geschiedt middels het (unieke) registratienummer en geboortedatum van de actor.

Het Register kent een paar grote voordelen:

- Een actor hoeft de actorstatus maar één keer aan te tonen, te weten bij de toetsers, hetgeen een grote administratieve besparing is, bijvoorbeeld bij het verkrijgen van opdrachten (in geval van individuele verhuur / eenmanszaken) of bij wisseling van werkgever;
- Een gecertificeerde organisatie hoeft alleen de registratienummers en geboortedata vast te leggen van actoren die bij een project zijn ingezet. Vooral bij inleen en inhuur van derden zal dit veel administratieve (vastleggings)handelingen besparen;
- Een certificatie-instelling, opdrachtgever of bevoegd gezag kan aan de hand van registratienummers en geboortedata eenvoudig nakijken of een actor bevoegd is voor de door hem/haar uitgevoerde handelingen.

Voor het toetsen komt in principe elke partij in aanmerking die voldoet aan de eisen die het CCvD daaraan heeft gesteld. Belangrijk hierbij zijn onafhankelijkheid, borging van procedures, ervaring met toetsen van personen en kennis van de archeologische processen. Het CCvD toetst vooraf op deze voorwaarden, waarna de toetsers formeel kan toetsen.

Onderlinge samenhang

Afbeelding 2: De onderlinge samenhang de KNA, de BRL 4000 en het register voor KNA actoren.

Digitalisering als uitgangspunt

Tijdens het voorbereiden van het certificatieschema heeft de beroepsgroep geconstateerd dat er een steeds grotere impact van digitaal werken is ontstaan. Deze constatering is relevant gezien de procesbenadering binnen het certificatieschema. Voor een goede overgang tussen de opeenvolgende processen is een efficiënte informatiestroom onontbeerlijk. Ook voor later (wetenschappelijk) onderzoek op basis van de projectdocumentatie, is uniforme en eenduidige informatie essentieel. Het certificeringsschema neemt daarom digitale informatieverwerking als uitgangspunt, waarbij

analoge informatie uiteraard niet uitgesloten wordt doch ook niet de voorkeur heeft. Het digitaal werken in de archeologie vraagt zowel van het archeologisch beroepenveld als van de faciliterende organisaties een belangrijke rol. De Rijksoverheid is hierbij mede bepalend. Zo is zij beheerder van het systeem ARCHIS (onderhouden door RCE) alwaar elk archeologisch onderzoek verplicht moet worden aan- en afgemeld. Ook is de Rijksoverheid indirect via KNAW de beheerder van het systeem E-depot alwaar de definitieve archeologische projectdocumentatie (gegevens en bevindingen) kunnen worden opgeslagen. Een E-depot is daarbij vrijwillig. Depothouders kunnen dus ook kiezen voor een eigen elektronisch depot.

Gezien de grote samenhang tussen het certificatieschema, ARCHIS en een E-depot is in de totstandkoming van het certificatieschema volop afgestemd. Voor de toekomstbestendigheid van deze relatie is directe afstemming over voorgenomen wijzigingen essentieel. Wij vertrouwen erop dat de opgedane ervaringen ook vanuit ARCHIS zullen worden ingezet ten faveure van de kwaliteit van de Nederlandse Archeologie.

Tot slot

Uiteraard wordt de beroepsgroep ook na 1 juli 2016 betrokken bij de implementatie en doorontwikkeling van het certificatieschema. Om de sector op weg te helpen zijn vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Erfgoedwet met certificering informatiesessies gepland, is een aparte nieuwsbrief en website in het leven geroepen en zal, op verzoek, toelichting gegeven worden aan de verschillende brancheverenigingen om hen met raad en daad bij te staan bij het overgaan naar een kwaliteitssysteem op basis van certificering.

Ook heeft het CCvD besloten tot het uitvoeren van een evaluatie. Dit zal waar nodig nog leiden tot tussentijdse aanpassingen van de documenten.

